

finder, at han derved kan opnaa Noget for den danske Handel. — Endelig er der ogsaa i Lovforslaget optaget en Bestemmelse, i Henhold til hvilken Kongen for den udenrigste Fart, som finder Sted med den nærmeste Naboehyst — saavel den svenske Kyst, der strækker sig ligeoverfor Sjælland langs med Sundet, som ogsaa den ligeoverfor Fyn og Vro liggende Kyst af Hertugdømmerne, samt endelig for Hjerding og Havnene deromkring, den nærmeste Del af den slesvigiske Vestkyst, — kan tilstaa den samme Fritagelse for Skibsafgift, som er tilstaaet den indenrigske Fart. Det er paa disse Grundsætninger, at dette Lovforslag er bygget. Det vil ses, at det vil medføre et ikke ubetydeligt Tab for Statskassen, idet den aarlige Indtægt af Skibsafgifterne har udgjort henved 300,000 Rd.; men jeg tror alligevel, at Formaalet er saa ønskeligt og heldigt for vore Handelsforhold i det Hele taget, at jeg ikke har taget i Betænkning at bringe det i Forslag.

Endelig har jeg et lille Lovforslag, for hvilket jeg deler Ansvaaret med det ærede Thing. Dette Lovforslag angaar nemlig en Ombonitering og Medsættelse af Afgiften af nogle bortarvesfæstede Udmarksjorder paa Bornholm. Det vil erindres, at denne Sag har vundet megen Interesse hert Thinget, og at Thinget i Anledning af en Petition, som fremkom til det for et Par Aar siden, nedsatte Udvalg, som har prøvet denne Sag meget nøje, og hvis Flertal har indstillet til Thinget at vedtage en anbefaling til Finansministeren om at lade dette Forhold nærmere undersøge, idet man tillige i Betænkningen anførte endel Grunde, som kunde tale for, at det ikke kunde erkendes fuldstændigt billigt at blive staaende ved den Afgjørelse, som engang havde fundet Sted. I Henhold til denne Opfordring fra det ærede Thing har jeg nu ladet Sagen nærmere undersøge, og uagtet jeg som Hovedresultatet af denne Undersøgelse maa meddele, at flere, og det maasse de vigtigste, af de Paastande, som i sin Tid ere blevne fremsatte af Andragerne, ikke have staaet deres Prøve, er der dog for mig fremkommet nogen Sandshyldighed for, at der ved den Bonitering, som i sin Tid fandt Sted, er blevet overset et Hensyn,

som ikke burde have været overset. Da jeg altsaa derved har faaet en Tvivl, om man virkelig kan paastå, at denne Bonitering i alle Henseender er fuldkommen korrekt, har jeg ikke taget i Betænkning at gaa ind paa en Ombonitering, som jeg antager, er det, som nærmest i sin Tid har været attraaet fra dette Things Side, og det er Vilkaarene derfor, som indeholdes i det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge.

Formanden: Exemplarer af de saaledes forelagte 3 Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 957.)

Bloug: Den væsentligste Indvending, som jeg har at gøre imod dette Lovforslag, er den, at det er noget gammeldags i sin Form. Vi have jo haft en Periode i vor Lovgivning, da man forsøgte i Lovene at behandle og forud at møde alle mulige enkelte Tilfælde, og da man derfor gav de mest minutiøse Bestemmelser i Lovsform. Denne Methode optog man i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse under Vejledning af de Lovkyndige, som dengang, havde Sæde i samme, for en 15 à 16. Aar siden, da det foreliggende Lovforslags Moder blev født til Verden, og man har da nu ogsaa beholdt den nævnte, som jeg tror uhenfsigtsmæssige, Detail i nærværende Forslag. Jeg bebrejder paa ingen Maade den høitærede Minister personligt dette, thi han er jo ligesaa lidet som jeg selv sagkyndig paa det heromhandlede Omraade, og det er en egen Sag at give sig til at omarbejde et saa vidtløftigt Lovforslag, naar det fra de mest Sagkyndiges Side engang er bragt i en Form som den, hvori det foreligger. Det er imidlertid efter min Overbevisning uhenfsigtsmæssigt at fastsætte saa detaillerede Bestemmelser som dem, der findes i nærværende Lovforslag, i Lovsform. Man kan være fuldkommen overtydet om, at hvad der ifølge Lov skal efterregnes i Tommer, ja endogsaa i Tredebels Tommer, det bliver slet ikke efterregnet. Det er — det tror jeg